

“Federale regering veroorzaakt stijgende armoede”

Het Belang van Limburg/Plus: Hasselt - 14 Okt. 2017
Pagina 7

Op 16 mei 2007 beloofde Premier Yves Leterme om 2 miljard euro te investeren om de uitkeringen te verhogen, ze welvaartsvast te maken en het leefloon boven de Europese armoedegrens te tillen.

Ook eerste minister Charles Michel beaamde in 2015 de nood aan actie: “Eén Belg op de zeven leeft onder de armoedegrens. Niemand kan werkloos blijven bij deze vorm van uitsluiting. Ook hier treden we in actie.”

Op zondag 8 oktober 2017 verklaarde staatssecretaris Zuhail Demir, bevoegd voor armoedebestrijding, dat van deze acties weinig in huis zal komen: “We moeten de mensen geen blaasjes wijsmaken dat we de uitkeringen tot de Europese armoedegrens zullen brengen”.

Tien jaar armoedebeleid ligt er tussen deze verklaringen. Tien jaar van armoedig beleid.

Want in de enkele paragrafen die Charles Michel in zijn beleidsverklaring van deze week (10 oktober 2017) aan armoede besteedde, zweeg hij over de ernst en de omvang van het armoedeprobleem. Ongeveer 15% van onze landgenoten leeft, of beter, moet overleven, met een inkomen onder de Europese armoedegrens en meer dan 20% van onze medeburgers kan de eindjes maar amper aan elkaar knopen. De kinderarmoede is bovendien bijna verdubbeld.

Hij kondigde geen extra inspanningen aan en vergat dat de lasten van besparingen en de indexsprongen van de laatste twee jaar vooral door de armere gezinnen betaald werden en dat zijn regering bespaard heeft op de welvaartsvastheid van de sociale minima.

Hij had het wel over een mooie toekomst, zeker waar het de toename van jobs betreft. “Jobs, jobs, jobs” kunnen mensen uit armoede tillen, maar ze bereiken de werkarme gezinnen niet of onvoldoende. Zo is het armoederisico onder de werk-arme gezinnen gestegen van 50,9% in 2005 tot 65,5% in 2016. Een stijging met 15 procentpunt! Tegelijkertijd blijft het aantal werkarme gezinnen schommelen rond 8,7%. Sinds 2008 is ondanks alle maatregelen het aantal werkarme gezinnen niet gedaald! Laaggeschoolden en mensen met een migratieachtergrond vinden vandaag nog steeds moeilijk werk. En ondertussen blijven de sociale minima, ondanks de duidelijke bepalingen in het regeerakkoord, ver onder de armoedegrens hangen.

Uit onderzoeken blijkt dat Vlamingen (VRIND) en burgemeesters (VVSG) terecht bezorgd zijn over deze groeiende ongelijkheid en armoede. Zij zien en voelen deze dagelijkse realiteit. De federale regering echter niet. Ze brengt geen goed nieuws voor de mensen in armoede. Ze heeft geen armoedeplan. Ze voert haar eigen regeerakkoord niet uit. Ze belooft armoede te bestrijden, maar veroorzaakt stijgende armoede.

Op 17 oktober, Dag van de strijd tegen armoede, is het meer dan ooit nodig om met zo veel mogelijk mensen de politici te confronteren met de schande van de armoede en hen op te roepen om via een structureel armoedebeleid mensen in armoede een hoopvol perspectief te geven i.p.v. hen te isoleren in een trieste realiteit.

X

Op 17 oktober, Werelddag van de strijd tegen armoede, zullen weer vele duizenden mensen in ons land manifesteren met de vraag om eindelijk eens een structureel armoedebeleid te ontwikkelen. Vandaag hebben ze meer redenen dan ooit want de resultaten van 10 jaar armoedebeleid zijn ondermaats.

Decenniumdoelen 2017 spreekt dan ook van schuldig verzuim.